

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 לעצור ולהימנע מעשיית מלאכה. ולפי פנימיות הענינים, היינו שיום שביעי
 2 של פסח הוא בחינת עֲצֵרַת שֶׁל שְׁבַעַת יְמֵי הַפֶּסַח, וענינו הוא
 3 לְעֲצוֹר וּלְכַלּוֹא אֶת הָרוּחַ כּו', של ההתעוררות הגדולה של ימי הפסח
 4 הגורמת לאדם 'רצוא' ותשוקה לצאת מכל מדידה והגבלה שֶׁלֹא תֵצֵא
 5 מְנַרְתִּיקָה הכיסוי המגביל
 6 וְתַתְּבִטֵּל מְמַצִּיאֹתָהּ כּו' והוא
 7 המעצור מפני מצב של כלות הנפש
 8 ממש, וְזֶהוּ גַם מָה שֶׁבְּשִׁבְעֵי
 9 שֶׁל פֶּסַח הִיָּה הֶעָנָן דְּקָרִיעַת
 10 יַם-סוּף, שֶׁהוּא גְלוֹי אֲלוּקוֹת
 11 מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה, וְגִלּוֹי זֶה
 12 הִיָּה עַל-יְדֵי שֵׁם ע"ב
 13 שְׁמְרוּמָזוּ בַּפְּסוּקִים האמורים
 14 בתיאור קריעת ים-סוף בתורה (בפרשת
 15 בשלח) "וַיִּסַּע" וַיִּבְאֵא"
 16 "וַיִּט" 35 כמבואר ב'זוהר' ובספרי
 17 קבלה שמפסוקים אלו יוצאים ע"ב
 18 שמות קדושים.
 19 ה) וְהָיָה כְּלֹלוֹת עֲנִינּוֹ שֶׁל חַג
 20 הַפֶּסַח, הֵן ה'רצוא' הרצון
 21 להתקרב לאלוקות באהבת ה' בכל
 22 מאורדך, העבודה של פרשה ראשונה
 23 דקריאת-שמע בְּכָל יְמֵי הַפֶּסַח,
 24 וְהֵן ה'שוב' עבודת התורה ומצוות
 25 עם עניני העולם, העבודה של פרשה
 26 שנייה דקריאת-שמע בְּשִׁבְעֵי שֶׁל
 27 פֶּסַח (שֶׁהֵם דּוֹגְמַת ה'רצוא'
 28 וְשׁוֹב' בְּשִׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת
 29 דקריאת-שמע בְּעִבּוֹדַת כָּל
 30 יוֹם, כמבואר לעיל באריכות), הוא
 31 הַכְּנָה והקדמה רוחנית למתן-תורה,
 32 היינו לְהַמְשִׁכַת גְלוֹי אֲלוּקֵי נַעֲלָה
 33 ביותר, בְּחִינַת "אֲנֹכִי", שעל
 34 בחינה זו נאמר "אֲנֹכִי מִי
 35 שְׁאֲנֹכִי" 36, והכוונה להקדוש-
 36 ברוך-הוא בעצמו, למעלה מכל
 37 הדרגות שנתמוזות באחד השמות
 38 הקדושים, כמבואר בחסידות שברוך-
 39 כלל נאמר "אני ה' אלוקיכם" וכדומה,
 40 אבל כאן נאמר "אנכי" ונאמר על כך ב'זוהר', שהכוונה ל"אנכי מי שאנכי".
 41 כלומר, יש בדברים שבאים דרך 'שמות' שונים, כמו שם 'א-ל', 'אלוקים' וכו',
 42 ויש עצמותו של הקדוש-ברוך-הוא שלמעלה מכל שם ותואר. ומתן תורה

לא. 34) פ' ראה טז, ח. 35) בשלח שם, יט-כא. ראה זח"ב נב, א. פרדס שער כא (שער פרטי השמות) פ"ה. וראה אוה"ת בשלח ע' תקעה. 36) ראה לקו"ת פינחס פ, ב. ובכ"מ. 37) שהש"ר פ"ז, ב (ב).